

Młociny

Osiedle Młociny-Park

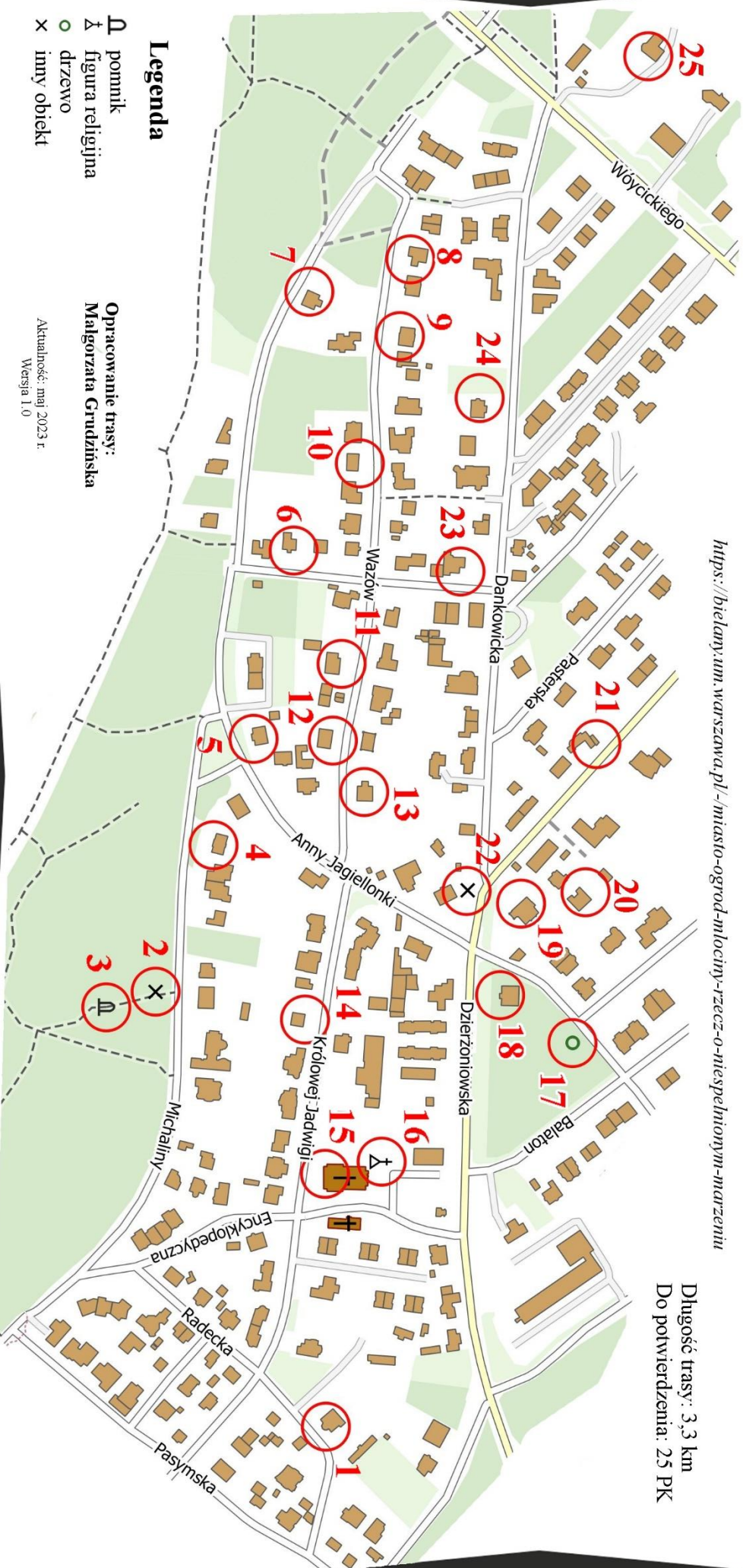
3/W/23

Ponad sto lat temu na terenie Młocin planowano budowę dwóch rozległych osiedli: Nowa Warszawa i Miasto-Ogród Młociny, projektowanych w myśli koncepcji miasta-ogrodu. Wybuch I wojny światowej uniemożliwił realizację planów. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości działka w Młocinach zaczęli nabywać indywidualni właściciele, zaś latem 1925 r. zawiązała się Spółdzielnia Mieszkaniowa Pracowników Państwowych i Komunalnych „Wspólny Dach”, której celem była budowa „taniach i zdrowotnych mieszkań”. Spółdzielnia w oparciu o fragment dawnego rozplanowania Miasta-Ogrodu Młociny rozpoczęła u schyłku lat 20. wznoszenie kolonii dwudziestu domów, zaprojektowanych w latach 1927-1928 przez Adama Henrycha. Inżynier stworzył budynki nawiązujące swym wyglądem do tradycyjnych dworów polskich, ponadto w niektórych projektach inspirował się architekturą renesansu. Wbrew założeniu, domy nie były tanie. Pozwolił sobie na nie mogli wyłącznie majątni ludzie. Niezależnie od działań spółdzielni w latach 30. w Młocinach powstawały budynki indywidualnych inwestorów. Młociniskie „miasteczko” nazywano osiedlem Młociny-Park. Przed II wojną światową wzniesiono łącznie około 40 domów (blisko połowę wybudował „Wspólny Dach”). Do naszych czasów przetrwało niespełna 30. Niektóre budynki są bardzo zadbane, niekiedy nawet znaczące przebudowane, inne zaś opuszczone i nieestetycznie rozpadające się w oczach.

Na planie Warszawy zaznaczono różne miejsca będące punktami kontrolnymi (PK). Do każdego z nich wykonano zdjęcie. W odpowiedzi trzeba podać współrzędne dopasowanego zdjęcia, czyli literę z kolumny i numer rzędu. Uwaga! Zdjęcie jest więcej, należy wybrać tylko właściwe.

<https://bielany.um.warszawa.pl/-miasto-ogrod-mlociny-rzecz-o-niespełnionym-marzeniu>

Długość trasy: 3,3 km
Do potwierdzenia: 25 PK

Legenda

- △ pomnik
- △ figura religijna
- drzewo
- x inny obiekt

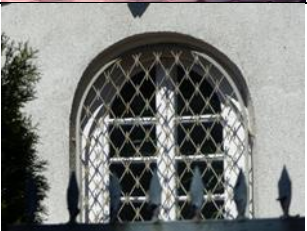
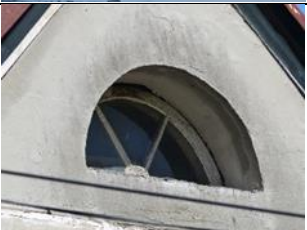
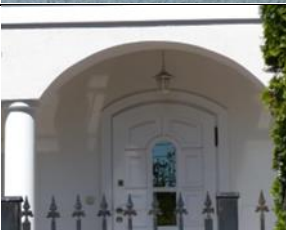
Opracowanie trasy:
Małgorzata Grudzińska

Aktualność: maj 2023 r.
Wersja 1.0

Turystyczno-Rekreacyjna Impreza na Orientację (3/W/23)

1.	Ul. Radecka 6 – willa z wieżyczką wybudowana w latach 30. XX w. przez prywatnego inwestora, przedsiębiorcę Wejner-Kuzniecowa, po wojnie działała w niej przedszkole prowadzone przez siostry urszulanki (rezydowały tu do 1994 r.).
2.	„Stary” głaz w miejscu pamięci przy ul. Michaliny, usytuowany przy ścieżce za pomnikiem ku czci żołnierzy AK poległych w ataku na lotnisko bielańskie w sierpniu 1944 r.
3.	Symboliczna mogiła żołnierzy AK poległych w drugim natarciu na lotnisko bielańskie, ciała ekshumowano i pochowano na cmentarzu wojennym w Laskach. (Mogiła znajduje się na terenie Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego "Dęby Młocińskie" o powierzchni 9,26 ha, to pozostałość dawnych Lasów Młocińskich.)
4.	Ul. Michaliny 14 – dworek o unikatowym tzw. polskim dachu (łamanym, z jednakowym nachyleniem wszystkich połaci).
5.	Ul. Anny Jagiellonki 4A – dworowy dom Jeziorańskich. (Warto zwrócić uwagę na stojącą niemal naprzeciw jedyną kamienicę czynszową na terenie kolonii, dwukondygnacyjną, modernistyczną z lat 30. XX w.)
6.	Ul. Humanistów 1 – opuszczona, zaniedbana willa Janówka. (Ulicę pokrywają zabytkowe „kocie łby”.)
7.	Budynek przy ul. Anny Jagiellonki na posesji o adresie ul. Wazów 19, niegdyś własność rodziny Dzwonkiewiczów.
8.	Ul. Wazów 26 – opuszczony, zrujnowany budynek.
9.	Ul. Wazów 22 – willa Cecylia, zwana Gensówką - należała do Saweliusza Gensa, bogatego żydowskiego przedsiębiorcy z branży gumowej, zarządcy firm produkujących m.in. opony samochodowe.
10.	Ul. Wazów 11 – willa wzniesiona w latach 90. XX w., kontynuująca tradycje architektury dworskiej.
11.	Ul. Wazów 5 – przedwojenny dom dworski wyróżniający się portalem osadzonym w głębokiej wnęce.
12.	Ul. Wazów 3 – przedwojenna willa Dolcia z trójkątnym szczytem. (Warto zwrócić uwagę na pięknie odnowiony, także przedwojenny dom po przeciwnej stronie ulicy – Wazów 6.)
13.	Ul. Wazów 4 - przedwojenny dom dworski z trójkątnym szczytem. (Koniecznie trzeba obejrzeć ogrodzony, zrujnowany budynek po przeciwnej stronie ulicy – to dawna Willa Róż lub Jasny Dom, ul. Wazów 1, której właścicielem do 1938 r. był Antoni Ligęza-Stamirowski, znany działacz społeczny i ochotnik z czasów wojny polsko-bolszewickiej. Nazwa domu wiązała się z różanym ogrodem znajdującym się na posesji.)
14.	Ul. Królowej Jadwigi 11 – przedwojenna willa łącząca cechy modernizmu (zespół kubistycznych brył, płaskie dachy) z neoklasycyzmem (żłobienia na elewacji parteru). (Warto zwrócić uwagę na dom naprzeciwko pod nr 10 – zniekształcony przebudową z dworskiego i pozostałe po ścięciu pnie pomnikowych, obumarłych lip w pasie zieleni przyulicznej.)
15.	Ściana południowa (od strony prezbiterium) kościoła pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Świątynia została wzniesiona w latach 1989-1998 wokół starego kościółka z roku 1951, którego ściany następnie rozebrano. Kościół ma układ bazylikowy i dwuwieżową fasadę. We wnętrzu zwraca uwagę kasetonowy strop betonowy.
16.	Figura Madonny z Dzieciątkiem dłuta francuskiego rzeźbiarza, malarza i medaliera Albina François de Possesse (1888-?). Na cokole widnieje niewyraźny podpis artysty. Rzeźba została podobno sprowadzona przed wojną przez generała Kazimierza Stamirowskiego do wspomianej przy PK 13 Willi Róż (ul. Wazów 1), należącej do krewnego oficera, Antoniego. Podczas wojny figurę przechowały siostry urszulanki zajmujące willę przy ul. Radeckiej 6 (PK 1). W ogrodzie u sióstr rzeźba znajdowała się przez pół wieku. Gdy opuszczały willę, zabrały ją ze sobą, a w 1998 r. ustawiono ją na obecnym miejscu.
17.	Dąb Ignacy - pomnik przyrody (dojście od ul. Gonzagi, wąską ścieżką mniej więcej na wysokości ul. Daglezji, po jej bokach leżą fragmenty pni). Odkryty w 2018 r. podczas porządkowania przez okolicznych mieszkańców chaszczy na zapuszczonej działce. Ma ponad 100 lat i jest bardzo proporcjonalnie zbudowany. Imię nadano mu w hołdzie dla Ignacego Miśkiewicza, warszawskiego architekta i twórcy koncepcji Miasta-Ogrodu Młociny.
18.	Ul. Dzierżonowska 12 - niszcząca od lat willa Moja Zosińska, przedwojenna rezydencja doktora Jerzego Nowaka, znanego ekonomisty, zastępcy dyrektora Banku Polskiego, w młodości żołnierza Legionów Polskich. Nazwa pochodzi od imienia żony bankiera. Zdjęcie wykonano od strony ul. Dzierżonowskiej.
19.	Ul. Gonzagi 8 - willa Mennówka należała przed wojną do Nauma Menna, przedsiębiorcy budowlanego. Ten okazały dom podczas wojny mieścił Arbeitsamt, czyli niemiecki urząd pracy, a po wojnie siedzibę gminy Młociny, a także szkołę podstawową. Zdjęcie wykonano od strony ul. Żubrowej (przy Gonzagi znajduje się stróżówka, warto także ją obejrzeć).
20.	Ul. Żubrowa 2B (dojście do bramy między budynkami 1A i 2A) – parterowa willa kryta łamanym dachem wybudowana ok. 2002 r., przypominająca łazienkowski pawilon Ermitażu z Agrykoli. (Na terenie posesji pomnikowy dąb szypułkowy.)
21.	Ul. Żubrowa 3 – skromny dom Michała Szewczyka z 1922 r., obecnie opuszczony i zdewastowany.
22.	Ul. Dankowicka 1 – przedwojenna Żółta Willa, z ryzalitami zwieńczonymi falistymi, neobarokowymi szczytami, zaakcentowanymi cementowymi kulami. (Na ul. Dankowickiej zachowano zabytkową brukowaną nawierzchnię.)
23.	Ul. Humanistów 7 – współcześnie rozbudowana modernistyczna willa, należąca przed wojną do profesora Knorra, który wraz z bratem nauczał w bielańskim gimnazjum księży marianów. Dom ten był placówką zaciekle bronioną przez żołnierzy polskich w 1939 r.
24.	Ul. Dankowicka 27A. (Warto zatrzymać się przy kolejnej posesji, by mimo osłoniętego matami ogrodzenia obejrzeć od strony ogrodu willę Gensówkę opisaną w PK 9.)
25.	Ul. Wóycickiego 10 A (wcześniej Dankowicka 18), w głębi posesji przedwojenna willa Bogusława Wiegla, inżyniera, współwłaściciela garbarni. Willa „zagrała” w kilku filmach, m.in. „Pułkowniku Kwiatkowskim”, „Zazdrości i medycynie” i „Romansie Teresy Hennert”. Przed laty mieściła ośrodek rehabilitacyjno-szkoleniowy Polskiego Związku Niewidomych. Obecnie to Sosnowy Dwór, miejsce organizacji m.in. wesel. Zdjęcie wykonano spoza terenu, od strony ul. Wóycickiego.

Turystyczno-Rekreacyjna Impreza na Orientację (3/W/23)

	A	B	C	D
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/67 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46 (ogólne rozporządzenie o ochronie danych, tzw. RODO), przesyłający wyraża zgodę na publikację na stronie internetowej na liście osób, które przebyły trasę TRInO.